

τοὺς ποιήσαντας μὴ πολῖται τυγχάνουσιν· ὡς δ' ἥσθοντο
ὅτι Χῖοι ἦσαν, ἐκήρυξαν <ὅτι> τοῖς Χίοις ἐφιᾶσιν ἀσελ-
γαίνειν.

14. Ἐπεὶ δέ τις τῶν ἀμυγδαλῶν τὰς σκληρὰς ἔώρα
διπλασίου πωλούμενας, 'μὴ σπάνιοι' ἔφη 'οἱ λίθοι;' 5

15. Τίλας τις ἀηδόνα καὶ βραχεῖαν πάνυ σάρκα εὔρων
εἶπε 'φωνὰ τύ τίς ἐσσι καὶ οὐδὲν ἄλλο.'

16. Ἰδών τις τῶν Λακώνων Διογένη τὸν κύνα περι-
λαμβάνοντα ἀνδριάντα χάλκεον, ψύχους ὅντος σφοδροῦ,
ἐπύθετο εἰ διγοῖ· ἀρνησαμένου δέ, 'τί οὖν' ἔφη 'μέγα 10
ποιεῖς;'

17. Ὁνειδισθείς τις τῶν Μεταποντίων εἰς δειλίαν ὑπὸ¹⁵
Λάκωνος, 'ἄλλὰ μήν' ἔφη 'οὐκ ὀλίγα τῆς ἀλλοτρίας Β
ἔχομεν·' ὁ δέ 'οὐ μόνον ἄρα' ἔφη 'δειλοὶ ἄλλὰ καὶ
ἄδικοί ἐστε.'

18. Κατ' ἐπιδημίαν τις ἐν Σπάρτῃ κρηπιδούμενος
ὁρθὸς ἐπὶ θατέρου σκέλους εἶπε πρὸς Λάκωνα 'οὐκ ἀν
οἶμαι σε, ὡς Λάκων, τοσοῦτον χρόνον ἐπὶ τοῦ ποδὸς ὅσον
ἔγω στῆναι.' καὶ δις ὑπολαβών 'οὐ γάρ' ἔφη· 'τῶν
μέντοι χηρῶν οὐκ ἐστιν ὅστις οὐ.' 20

19. Μεγαλυνομένου τινὸς ἐπὶ τῇ δητορικῇ τέχνῃ, εἶπε